

[N. P. Andreasen.]

staa, at det, som vi er gaaet ind for her i denne Forbindelse, kun er en Retfærdighedshandling med Hensyn til den Fordeling, der nødvendigvis maa finde Sted i Landbrugets Produktion.

Jeg vil gerne tilføje over for Ønsket om en højere Pris paa Kornet, at det jo dog kun er en Mindstepris, som er angivet i Loven. Hvis der skulde være Tale om en højere Ansættelse af Prisen, som jeg forstod at særlig Ordføreren for de Konservative ønskede, saa maatte der ogsaa i Loven angives en Maksimalpris; men det Spørgsmaal har aldrig været fremme under Forhandlingerne, hverken fra Landbrugets eller fra Ministerens Side. Der har været Tale om en Mindstepris for Sæden og en Mindstepris, saadan som den er fastsat her til 14, 13½ og 13 Kr., og den Ansættelse finder vi paa det mindre Landbrugs Side meget berettiget.

Vi hilser, som sagt, med Tilfredshed, at man har opnaaet et Resultat ved Forhandlingerne inden for Landbruget. Vi tror, at det for alle Parter er bedst, at Forhandlingen bliver afsluttet netop saadan, at der kan være Enighed inden for Landbruget om Resultatet.

I Anledning af det Røre, der i den senere Tid har været angaaende Byernes Forsyning med Flæsk, vil jeg gerne udtale, at vi er i fuld Overensstemmelse med Ministeren, naar det af ham er sagt, at til Byernes Forsyning bør der til enhver Tid være et saa rigeligt Kvantum paa Hjemmemarkedet, at der ikke kan opstaa nogen Mangel.

Jeg har endnu kun et Par Spørgsmaal at besvare, som er rettet til mig. Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde først, at det var med dyb Skuffelse, Tusinder og atter Tusinder af Landbrugere modtog disse Forslag; Jeg kan sige lige det modsatte, at der er Tusinder og atter Tusinder inden for Landbrugets Kreds, der møder disse Forslag med udelt Tilfredshed, fordi man har set, at der under de Forhandlinger, som er ført her, er blevet taget Hensyn til de ændrede Produktionsforhold og de ændrede prismæssige Forhold inden for Landbruget selv. Det er livsvigtige Omraader, man her bevæger sig paa, og der skal, saadan som Stillingen er for vor Landbrugsproduktion, tages berettigede Hensyn til alle Sider.

Naar det ærede Medlem spurgte, om dette kun er en Begyndelse, om Svineproduktionen skal udvikle sig til at blive et Monopol for det mindre Landbrug, saa vil jeg svare, at det har vi aldrig ønsket, og jeg tror heller ikke, det kommer til at ligge saadan. Men det ærede Medlem fremsatte

senere i sin Tale den Udtalelse, at han egentlig godt kunde forstaa, at der skulde skaffes en retfærdig Fordeling i Landbruget, naar Stillingen var, som den er i Øjeblikket, og det er det, vi andre ogsaa har kunnet forstaa. Det, som man her har kæmpet for, er netop den retfærdige Fordeling af selve Produktionen i Landbruget.

Jeg maa have Lov til samtidig at tilbagevise den Udtalelse, som det ærede Medlem kom med om Tvetydighedens Højborg, som han sagde om Landbrugsraadet. Jeg ved ikke, hvad der skal lægges ind i en saadan Udtalelse, men jeg maa som Medlem af Landbrugsraadet tilbagevise den som ganske uberettiget. Landbrugsraadet og de store Organisationer, der tilknytter sig Landbrugsraadet, har taget og vil til enhver Tid tage sig af Landbrugets Spørgsmaal, saadan som de kommer til at ligge for. Forholdet er det, at man i stor Alvor under Tidens Vanskeligheder for Landbruget paa de mange forskellige Omraader har udrettet et godt Stykke Arbejde for Landbruget.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige de to omtalte Lovforslag en hurtig og villig Behandling.

Rasmussen (Gylling): Jeg skal paa mit Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Forslaget til Lov om en Smørordning og Forslaget til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsættningen af Kvæg og Oksekød.

Hvad det første angaar, har jeg kun et Par Bemærkninger at gøre til med Hensyn til selve Lovforslaget. Det, man først bliver opmærksom paa, det, man i hvert Fald maa understrege som noget, der er forskelligt fra det hidtil værende, er Bortfaldet af Statstilskuddet. Jeg synes, dette Bortfald kan begrundes rent sagligt dermed, at den Forskel, der var til Stede i Fjor mellem Raastofprisen og Eksportvareprisen, ikke har den samme Betydning i Aar, og dernæst forekommer det mig rent principielt, at man kan hilse dette Statstilskuds Bortfald med stor Glæde. Det er ikke noget, Landbruget almindeligt ønsker netop under den Form, her er Tale om. Hjemmemarkedets Prisansættelse finder jeg ogsaa rimelig. Man kan antagelig være enig om, at naar vi her i Landet bruger ca. Tredieparten af vor Smørproduktion i det hjemlige Forbrug, spiller det en meget stor Rolle, at Prisen er sat saaledes, at den kan siges at være rimeligt ansat.

Jeg maa meget beklage, at det ikke er lykkedes i Aar som i Fjor at faa Mejeriorganisationernes Tilslutning til den nye